

POLGÁRMESTERI TÁJÉKOZTATÓK PÓCSPETRI

„A hír szent, a vélemény szabad,” Pulitzer József

16. „EMLÉKEZZÜNK, HOGY EMLÉKEZTESSÜNK!” - 2024. október 23

A hagyományainknak megfelelően az 1956-os forradalom és szabadságharc évfordulójára, illetve Hősi halottainkra is emlékeztünk 2024. október 23-án. Az Emlékműnél koszorúzott a Pócspetri Önkormányzat, az Egyház, az Intézmények, valamint a civil szervezetek képviselői. A Hősi Halottak neveinek felolvasása közben az emlékezés virágszálaikat és mécseseket a településünk mártírjának, Királyfalvi Miklósnak nevét viselő Katolikus Általános Iskolánk diákjai helyezték el.

A településünkön különösen fontos, az „Emlékezzünk, hogy emlékeztessünk!” gondolat érvényre juttatása. Hisz a világháborúk hősein, áldozatain túl, 1948-ban a mi iskolánkat is államosították, amely ellen az őseink tiltakozása a jól ismert történelmi tragédiába torkolt. A kivézenyelt rendőrök közül az egyik puskája elsült és halálosan megsebesítette magát. 1948. június 3-án este történt a tragikus esemény, s nyolc nap múlva már a rögtönítélő bíróság Asztalos Jánost és Királyfalvi Miklóst halálbüntetéssel sújtották. Som Istvánt életfogytiglani fegyházbüntetésre, Kremper Ferencet tizenkét évi, Vitéz Gábort tízévi fegyházbüntetésre ítélték. Királyfalvit még aznap éjjel felakasztották, a plébános halálbüntetését életfogytig tartó fegyházbüntetésre változtatták.

Továbbá az 1956 utáni megtorlás is szedett helyi áldozatokat.

Egyrészt a forradalomnak köszönhetően közel nyolc év után kiszabadult Som István tanítót a máriapócsi katedráról vitték vissza a börtönbe. 1957 március 26-án rajzórát tartott a 7. osztályosoknak, mikor érte jött három pufajkás. Egy dzsippel bevitték a Nyírbátori kapitányságra, majd Nyíregyházára, az ügyészségre, és át a börtönbe. Következett a második hét és fél év. A népi államrend elleni izgatás volt a vád, hisz bevásárolták helyben a Nemzeti Bizottságba, és egy gyűlésen elszavalta Arany Jánosnak „A magányban” című költeményét. Még az ügyészi végzésen is „csak” ez áll: „A nyomozás során kiderült, hogy semmiféle bűncselekményt nem követett el, de tekintettel az előző súlyos ítéletre, börtönbe való szállítását elrendelem.”

Asztalos János egykori plébánosunk, a váci börtön rabja (1948–1956) is a forradalom alatt szabadult. Szerencséjére mikor a forradalom leverése után újra érte mentek, nem tartózkodott otthon. Szerettei tudták figyelmeztetni, így kerékpárral átszökött az országhatáron. A rendszerváltás idején tért vissza Feldebrőre, s szülőfalujában élt az 1995-ös haláláig.

Másrészt a kivégzettek listájára sajnálatosan újabb pócspetri neve került.

Komár József kerékpártó mestert, volt csendőrt, mint a helyi Nemzeti Bizottság tagját 1956 november 9-én késő este saját lakásán elfogták, elvitték. Majd rá egy hónapra betegen ugyan, de hazatért. Már, már úgy tűnt, nem lesz az ügynek folytatása, de jött az élete tragikus sorsát beteljesítő tejszállító, amely vitát gerjesztő kisebb balesetet okozott. S ez rá irányítja a hatalom figyelmét. Így 1959 (!) április 10-én jött érte a fekete autó, és elvitelét követően, élete párja már csak egyszer láthatta, két nappal az 1959. december 18-i kivégzése előtt. A gyerekekkel felutaztak Pestre, de csak a felesége beszélhetett vele pár percet a siralomházban, majd két napra rá jött a távirat, hogy öt társával együtt kivégezték. Nagy Imre mártír miniszterelnöktől néhány lépésre találták meg Komár Józsefet, mikor a család kérésére 2001 novemberében az Újköztemető 301 parcellájából kihantolták, majd itthon Pócspetriben tisztességgel újra temették.

Ennyi helyi áldozat, és szenvedés után még inkább kötelességünk, hogy Emlékezzünk, és egyben ezzel a kis írással is Emlékeztessünk.

Pócspetri, 2024. december 09.

Tisztelettel:


Sitku Zsolt
Pócspetri polgármestere



Kérem, kövesse be a Pócspetri Önkormányzat Facebook oldalát, és hívja meg Ismerőseit, Barátait, Rokonait, mindazokat, akiket érdekel, hogy mi történik szeretett településünkön Pócspetriben. S fogadják szeretettel, olvassák őszinte érdeklődéssel a jó szándékú polgármesteri tájékoztatásaim.